

Parti fra Sennalandet. Foto: A. C. Nilssen.

OBJEKT NR. 196

REPPARFJORDVASSDRAGET/ RIEPPUVUONJÄKKA

Fylke: Finnmark
 Kommuner: Kvalsund, Alta, Porsanger
 Nedbørfelt: 781 km²
 Skoggrense: 300—360 m o.h. Areal under
 denne: 45 %
 Middelvannføring: 19 m³/s
 Laveste-høyeste punkt: 0—713 m o. h.
 Marin grense: Ca. 50 m o. h.
 Kraftpotensial: 0 GWh
 Naturgeografisk region: 47a

Vassdragsbeskrivelse

Miljøverndepartementet meddelte gruppen at feltarbeidet skulle stanses etter første sesong. Senere har imidlertid departementet bedt om at vurdering gis. Denne er så foretatt ut fra en begrenset dokumentasjon av verdiene i foreliggende materiale. Egen fagomtalt gis derfor bare i botanikk og fugleliv.

Fra vassdragets kilder i sørvest renner elva ca. 6 mil før den når Repparfjorden. Hovedelva heter Repparfjordelva fra øverst i Repparfjorddalen til utløpet i fjorden. Ovenfor

Repparfjorddalen heter den Bas'tinjåkka. I denne delen har vassdraget svært mange vatn, mest som små myr- eller fjeltjern. De største vatna er Dåg'gejav'ri (2,9 km²), Naddjetjav'ri (2,5 km²) og Levdujav'ri (1,5 km²). De øvrige vatna er mindre enn 1 km². Samlet sjøareal for sjøer over 0,5 km² er 13,8 km². Sideelva Skaidielva som faller inn ved Skaidi, er varig vernet.

Klimaet er kontinentalt og kaldtemperert. Arsnebdøren er omkring 500 mm. Nedbørmaksimum er om høsten. Middelsestemperaturen for året er ca. 2° C ved Repparfjorden.

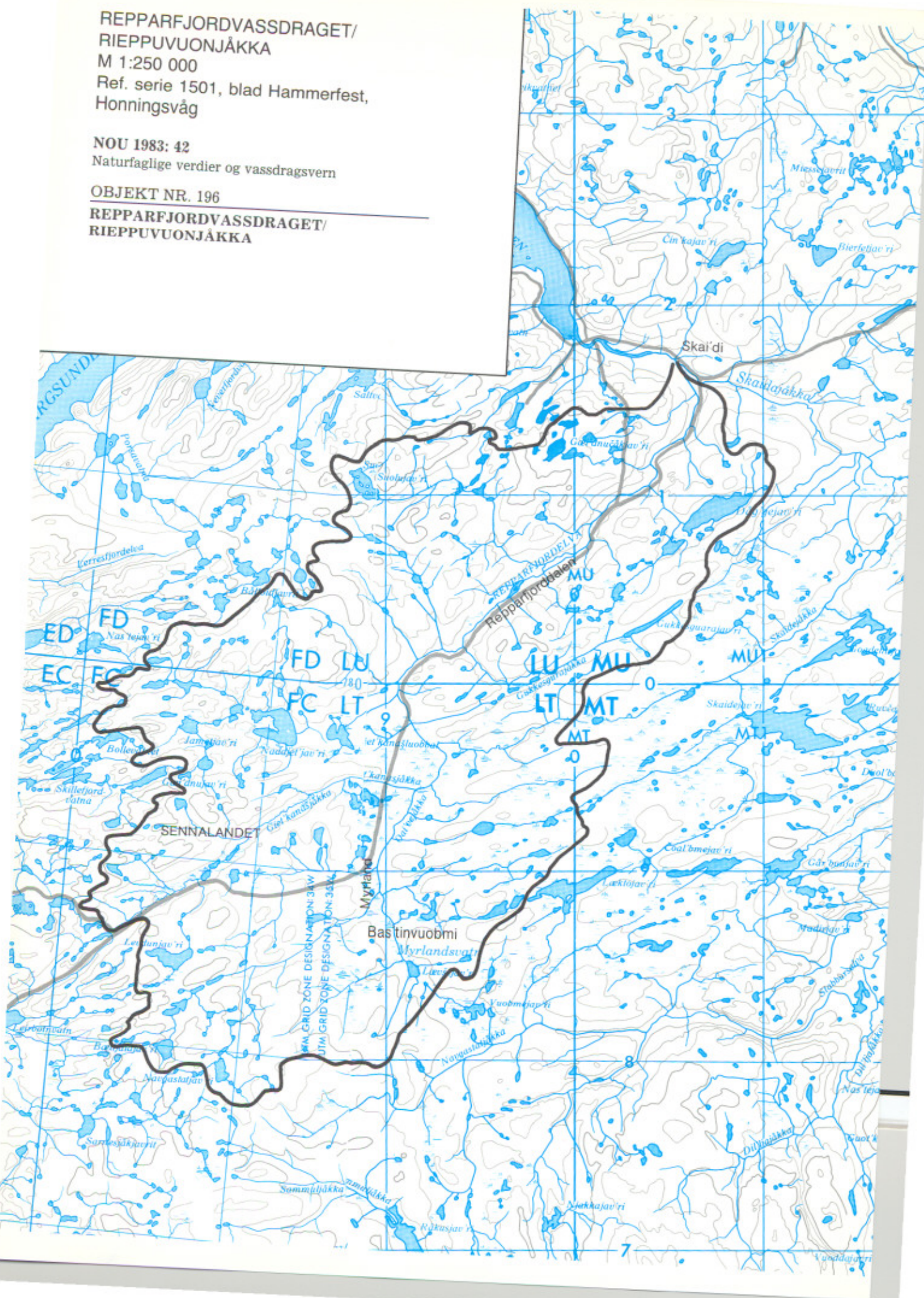
Berggrunnen består hovedsakelig av gneis og kvartsitt. Berggrunnen er godt blottet, særlig i vest. I Sennalandområdet er det dannet tydelige og sammenhengende morenerygger. Randavsetningene i feltet er etterlatt fra to aldersmessig forskjellige avsmeltnings-trinn, hvorav de yngste har en meget klar og konsekvent utforming. De nederste delene av Repparfjorddalen har mye glasifluvialt og fluvialt materiale. Ved utløpet innerst i Repparfjorden er det avsatt store mengder løsmateriale. Repparfjorddalen er en trang V-formet dal ned til samløpet med Skaidielva. Nederst er den flatere og mer U-formet. Ovenfor dalen i sør ligger flata, nesten skogløse viddeområder, Sennalandet. I nordvest er det hovedsakelig fjellandskap.

Repparfjorddalen er dominert av fjellbjør-

REPPARFJORDVASSDRAGET/
RIEPPUVUONJÄKKA
M 1:250 000
Ref. serie 1501, blad Hammerfest,
Honningsvåg

NOU 1983: 42
Naturfaglige verdier og vassdragsvern

OBJEKT NR. 196
REPPARFJORDVASSDRAGET/
RIEPPUVUONJÄKKA

keskog. Nederst i dalen er det noe innslag av gråorskog. Viddeområdene på Sennalandet preges av stilleflytende elver, grunne vatn og våte myrområder. Disse områdene ligger hovedsakelig under skoggrensa, men de er likevel svært skogfattige. Fjellområdene i nordvest domineres av bart fjell og hei.

100 personer bor fast innen nedbørfeltet, hovedsakelig nedenfor Skaidi. Kun ett gårdsbruk er i drift. I tillegg fins det en nokså stor samisk sesongbosetning øverst i Repparfjorddalen og på Sennalandet. Sennalandområdet er sommerbeite for mye tamrein. Det er stor hyttebebyggelse i Repparfjorddalen, og feltet er et meget populært friluftsområde, særlig tilknyttet jakt og fiske. Riksvei 6 går over Sennalandet og fortsetter nedover Repparfjorddalen til Skaididalen. Fra Skaidi til fjorden går riksvei 94.

Botanikk

Utformingen av vegetasjonen viser svakt oseaniske trekk (med røsslyng og skrubbar). Nedre del av skogen er submaritim, øvre del subalpin. For øvrig dekker det lavalpine beltet en svært stor del av området.

Skog dekker ca. 8 % av nedbørfeltet. Skoggrensa varierer fra 300—360 m o. h. Litt gråorskog finnes nederst, bjørkeskog dominerer. Blåbær-småbregnebjørkeskog er vanligst, der nesten en lyngrik type av fukt- og engbjørkeskoger.

Fjellet over skoggrensa domineres av bart berg i vest og av ulike heityper, mest grep-lyng-rabbesivhhei som dels er kreklingdominert. Bare små arealer har reinrosehei. Dverg-bjørkratt er relativt vanlig. Gras-urteenger, snøleier og spesielt myrer og vierkratt forekommer hyppig.

En stor del av vidda i sørvest (Sennalandet) består av myr, både nedbørs- og jordvannsmyrer og sumper. Fattige myrtyper dekker størst areal, men noen rikere bakke-myrrer er registrert. Vannvegetasjonen er sparsom.

Totalt er det registrert 261 karplanter i nedbørfeltet som er et middels høyt til høyt artsantall i dette distriktet. Fjellplantene utgjør 100 arter hvorav fem bisentriske; rypebunke, finnmarkssiv, kastanjesiv, hengefrytle og polar-

vier. 25 av artene har østlig utbredelse, 8 arter er sørlig varmekjære og 4 kan regnes som arktiske. Dertil kommer 23 arter vann- og sumpplanter. Floraen har et visst innslag av kravfulle arter.

Vegetasjonen er middels til ganske variert med de store fattige myrarealene på vidda og den kraftige bjørkeskogen og gråorskogen som de viktigste og mest verdifulle forekomstene.

Vassdraget egner seg som typevassdrag for underregion 47a.

Fugleliv

Bjørkeskogene i Repparfjorddalens nedre deler representerer den mest produktive delen av vassdraget sett i ornitologisk sammenheng. Et begrenset antall arter er observert, men tettheten er ofte stor.

Artsmangfoldet er størst i de øvre områdene, ovenfor de sammenhengende bjørkeskogene. I områdene Sennalandet og Bastinvuobmi er antallet arter observert mer enn tre ganger så høyt som i noe annet delområde i vassdraget. Her finnes viktige hekke- og beiteområder for vadere og spurvefugl, og i Sennalandsvatna og Myrlandsvatn myteområder for ender. En del arter opptrer i gode bestander.

De store, omtrent vegetasjonsløse hei- og fjellområdene har en fattig, men karakteristisk fuglefauna. Vatna i disse områdene er svært fattige.

I forbindelse med registreringene er det observert 84 fuglearter i vassdraget, ca. 90 % av disse antas å hekke.

I ornitologisk sammenheng er nok områdene ved Sennalandet og Bastinvuobmi av størst interesse. Fuglelivet her må kunne karakteriseres som rikt. I skogsområdene lenger nedover i vassdraget er fuglelivet stort sett mer ordinært, men enkelte arter kan opptre i forholdsvis høye antall.

Litteratur

- Nettelbladt, M. G. 1982. Repparfjordvassdraget. Flora og vegetasjon i Repparfjordvassdraget, Vest-Finnmark. 49 s.